

עליאופק
פרשת חוקת

—שבת שנה ב'—

הנושא: וכאשר תקום מן הספר

”קחו
עמכם
דברים...”

(הושע יד, ג)

תוכן עניינים:

3.....	עת להתעלות הרב י. א. כהן
4.....	כאשר תקום מן הספר הרבנית הורוביץ
5.....	מילים חמות המורה אביבה חזן
6.....	דבר המערכת ה(ע)קרונות שלך
7.....	לאורם נלך הודיה אוחנה
9.....	זה בידיים שלך ריקי לייטנער
10.....	וכאשר בעילום שם
10.....	החברה הדסה אסתר אברהם
11.....	מה יקרה? אפרת ארליך
12.....	דירה להכיר
15.....	על סדר היום העצה שלך- הסדר שלנו
18.....	העולה מן האופק מהווי הסמינר
19.....	מילים דוממות הודיה הרצליך
20.....	שיחו בכל נפלאותיו שירן שהינו
21.....	עלי דרך
23.....	מוס(ו)ף שנה מאחורי הקלעים
24.....	המרוץ לעיתון
26.....	אשת חיל הרבנית הורוביץ
27.....	עלי סקר
29.....	עלי אופק דא מאין באת
30.....	הילולים מדור לאיחולים

עת להתעלות

שלום!

יהודים נפרדים בסיומת של הבורא "שלום" – זהו שמו של הקב"ה "שהשלום שלו"

אכן, תמיד כדאי להיזהר לא לומר את השם הזה במקום לא מתאים לכך. שלום זה מסמל שלמות.

למעשה, כשנפרדים בסוף שמו"ע, בסוף ברכת המזון ובסוף הרבה תפילות, מזכירים את שם ד'.

כשיוצאים החוצה חייבים לשמור על הדרגה הרוחנית. בסמינר משיגים דרגה רוחנית, זה לא עליה אלא פגישה עם הזולת, נוכחות הבורא שכל הזמן אתנו.

*****

אדם עשוי מחומריות ומרוחניות. לרדת - תמיד קל יותר, ולעלות - תמיד קשה יותר וצריך להשתדל להיות תמיד בדרך הנכונה, מחוברים לד'.

למעשה היציאה מהחממה עשויה להוריד אותנו מהשאיפות שרכשנו בסמינר. לא לחינם מסיימים את יום הכיפורים ע"י הקריאה "ד' הוא האלוקים".

אפשר כל יום להגיד פרק תהילים אחד, זה יחזק אותנו. זה לא דורש מאמץ מיוחד, זה צידה רוחנית לדרך. אבל, כלפי הזולת אסור לנו להרגיש עליונות או גאווה.

להיות בנות אופקים זו משימה, עלינו לדעת איך למלא את המשימה הזאת, כי תמיד מסתכלים עלינו, לכן חייבים לקדש שם שמיים, לבקש מריבונו של עולם סייעתא דשמיא למלא את הדרישות הקדושות של בת ישראל- וככה אין ספק שנהיה תמיד בעליה.

וכאשר תקום מן הספר (גבול)

סיפר ר' פרנק שליט"א, ראש ישיבה קטנה באופקים-

תלמיד הישיבה-קטנה התחיל להידרדר ורה"י ניסה הרבה לקרבו. אחרי זמן נודע שנסע לירושלים והלך לקולנוע. אחרי לבטים רבים (שבהם שותף הרב ש"ך זצ"ל), לא היה מנוס כי אם לשולחו מהישיבה. הרב פרנק לא הוכיחו במילי שמיא, אך תינה לפניו את צערו על שבגד בו אחרי כל הקרבה שהראה כלפיו והוסיף-"איני מוחל לך, אבל אם תחזור לדרך אבוא לחתונתך ותחת החופה אמחול לך".

הבחור יצא ונותק הקשר. אחרי שנים הוא הופיע לפני רה"י עם הזמנה לחתונתו, הרב פרנק לא זיהה אותו אך התלמיד הזדהה וסיפר: "ירדתי לגמרי מהדרך, התגייסתי למשמר הגבול (החיל הירוד ביותר מבחינה יהודית). פגשתי בחורה מסוגי ועמדנו להתחתן. אז נזכרתי בהבטחת רה"י וניתקתי את הקשר, אח"כ התארסתי עם בחורה דתית ובאתי עכשיו כדי שהרב יממש את ההבטחה".

הרב פרנק התנצל, שקשה עליו הנסיעה (בזמן ההוא הייתה הנסיעה מתישה במיוחד) והוא מוחל לו כאן. אבל החתן התעקש: "הרב אמר שימחול תחת החופה!" הרב אכן נסע בכל זאת ואבי החתן אמר לו שההבטחה זו החזיקה אותו כל הזמן. וכשבא הרב לברך תחת החופה נרמז, ואמר: מחול לך, מחול לך, מחול לך!

מילים חמות

"כאשר תקום מן הספר..." (איגרת הרמב"ן)

מומלץ פעם בשבוע. אני ממליצה פעם ביום. קריאה מוטעמת ומותאמת לדרגתכן.

יציאתכן לעולם החיים מהווה עבור כל אחת טריגר ענק להזדמנויות.

שוק החיים מזמין את כולנו לרכוש קנייני נצח.

אחד מהכלים הוא לעמוד בהבדלות מוחלטת וקו ישר מול החברה המערבית.

בנות יקרות, לא לדאוג. ההבדלות לא מגיעה ממקום של התנשאות, אלא פשוט אנחנו שונות.

נכון, אנחנו לא כמו כולם. אנחנו לא שוות אבל שוות הרבה.

למה? ככה!

השוויון הוא רק במתמטיקה.

ובכל שאר התחומים מתקיים באופן שרירי אי שוויון!!!

"כשם שפרצופיהם...",

ולכן לכל אחת מאתנו יש יעוד ומסלול משלה לעבודת השם.

מי שמחפשת שוויון בחיים תמצא משהו מלאכותי, פלסטיק, לא אמתי- נקודה!

ועוד משהו לסיום:

הרבה מתכנתות יש בעולם, הרבה מטפלות רגשיות, אין סוף פסיכולוגיות (כל הלקוחות חולים, השם ירחם), עד אין קץ מזכירות, מנהלות- וכן על זה הדרך...

אבל "שרות שנירר" חסר!

מעניין מי מכן תתפוס את המשבצת (?) ותגדל את הדור הבא לתורה. כן, כן- רק לתורה...

יש בידכן מטה קסם, מטה עוז- תפילה.

תנו עוז וראו ברכה.

אוהבת אתכן עד מאוד

ומעטירה בכל ליבי על כל אחת.

נשיקות... המורה אביבה.

ה(ע)קרונות שלך

אחותי למסע.
 קיבלת כאן כל כך הרבה טוב. היית בחברה טובה, תומכת, שמייצבת ונוסעת בקצב מהיר על הפסים של האמת והטהרה.
 ועכשיו יש בידיך את ההזדמנות הזו לראות אם כל התובנות, העצות וההדרכה שקיבלת כאן- האם רכשת בעזרתם מנוע להמשך המסע?
 והנה הגיע החופש הגדול...
 כל כך גדול כדי להראות לנו את ההתקדמות בדברים קטנים.
 כל כך גדול כדי להוכיח לנו שיש באפשרותנו לגדול ולהתקדם- גם מחוץ לשרשרת הפלדה של החברה.
 כל כך גדול- אך כל כך קטן לעומת הגדילה שאפשר להשיג בו אם משתמשים במנוע הנרכש.
 וראית את עצמך בתחילת השנה ואת רואה עצמך גם בסופה. את רואה את השינויים.
 ואת יכולה להעיד כמה גדלת, כמה בנית, כמה שינית, כמה עשית ואפילו כמה בכית והקרבת- כדי להיות חלק. חלק מאמת ומהדרך הכי טובה ונכונה שאפשר לדמיין.
 ורק בורא עולם יודע הנסתרות, בוחן כליות ולב- יכול להעיד מה באמת עשית כאן השנה.
 הוכחת שאת יכולה ורוצה.
 וכמה אפשר ללמוד כאן מכל ילדה ומההתקדמות שלה. יש לי המון הערכה לכל אחת. אתן מדהימות!
 רק בבקשה, בעת הזו- עת פרידה, עת סיום, עת של התחלה חדשה בדרך חדשה-
 תכניסי למזוודה את המנוע הרוחני הזה, אל תוותר על כל מה שרכשת כאן בשנה הזו.
 חברי את המנוע אל הקרון-
 שהחיבור למקור יהיה לך לעיקרון!
 ובתפילה על כל אחת:
 "שתוליכנו לשלום... ותצילנו מכף כל אויב ואורב בדרך...כי קל שומע תפילה ותחנן אתה."

שם, על המסילה
 רעש, המולה.
 דוהרת הרכבת,
 בדרכה לא מתעכבת.
 נחושה היא בכל צעד
 להגיע אל היעד.
 קרון מחובר אל קרון,
 נעים יחדיו מראשון עד אחרון.
 וכולם על אותם הפסים
 דומים בהתקדמותם, במעשים.
 והנה הגיעו לעצירת ביניים
 לעצור, לנוח בינתיים.
 כל קרון הופרד מהשרשרת
 שאותו לקבוצה מחברת.
 ומגיעים הבוחנים לבדוק
 לאיזה קרון לתת אור ירוק.
 איזה קרון יכול לקדם את עצמו?
 איזה קרון לא דומם סתם כך במקומו?
 וגילו הבוחנים שלחלקם יש מנוע.
 ויכולים להתקדם ובכוחות עצמם לנסוע.
 וחלקם נתקעו כך באמצע הדרך
 וללא קטר שיוביל לא היה בהם שום ערך...
 ואת- בסיומה של שנה
 נסעת עם כולם במסילה הנכונה.
 ועקרונות על גבי עקרונות
 הועמסו על הקרונות.
 אך כעת הגיע הזמן להתבונן
 איזה קרון אותך יותר מאפיין?
 האם את קרון שמתאים להיות קטר,
 או שנמצא אצלך הקרון שתמיד היה נגרר...?

לאורם נלך

אנו זוכות לכתוב על ר' מיכל יהודה ליפקוביץ'. הרב נולד בכסלו תרע"ד בוולוז'ין בליטא ונפטר בכ"ו סיון תשע"א בבני ברק. הרב מסר שיעורים בישיבת פוניבז' לצעירים במשך 70 שנה, ובהמשך אף עמד בראשה יחד עם הרב שטיימן. הלוואי שנזכה להעביר לילדנו את גודל חרדת הקודש בפני ראשונים ואחרונים מנחילי תורה בעוז ותעצומות לכל הדורות. החומר מלוקט מהספר 'פרקי לימוד מהליכות חיו'.

מעשה שהיה:

כך הרב סיפר: "היה לי ידיד אחד, זכרונו לברכה, שהיה תלמיד חכם וצדיק גדול! שעל אף טבעו החם והסוער, היה מעביר על מידותיו. ועם כל הניסיונות הגדולים שעברו עליו בימי חיו, הגיע למדרגה גדולה ממש בהעברה על מידותיו, ממש למעלה מהטבע! ובלי ספק, שלכל זה הגיע רק הודות לימוד המוסר!"

על דברי חז"ל (שבת לד ע"א) שאמרו שאותם שלושה דברים שצריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשיכה - עשרתם, עירבתם, הדליקו את הנר - "צריך למימרינהו בניחותא, כי היכי דליקבלו מיניה", אמר רבינו: "כדי לומר 'בניחותא', צריך ללמוד בכל יום לפחות כמה רגעים מוסר!"

הוא היה אומר:

"תפילה היא לא רק קיום של מצווה אחת, אלא היא מקיפה את כל עיקר עבודתנו לבורא עולם" (מתוך מכתב).

והלכת בדרכיו:

כאשר בן ישיבה ביקש את הדרכתו של רבינו בעבודת התפילה, ופירט במכתבו דוגמאות שונות לבקשות פרטיות אותן ביקש להוסיף בתפילתו, כתב לו רבינו: "עיקר העבודה להתלמד לכוון לפירוש המילים עד שמתעורר הרגשים של דביקות..." הכל כתוב בתפילה. הבקשות שלנו כתובות בתפילה, צריך רק לכוון לפירוש של המילים, שאנחנו מברכות: "ברוך אתה ה' ", מלשון נוכח, אנחנו פונות לקב"ה. הרב היה קורא בהזדמנויות רבות את דברי המסילת ישרים ובפרט במילים: "כאשר ידבר איש אל רעהו, ורעהו מקשיב שומע אליו" ואמר "כי מי שיתבונן בדברים אלו, כבר לא יזלזל בתפילה". שנזכה.

צידה לדרך:

מה הפירוש "צדיק באמונתו יחיה" - שאל רבינו, וביאר שאלתו: "כל אחד מהמון העם שנשאלהו 'האם אתה מאמין בבורא עלום', יביט עלינו בעיניים תמהות יענה ויאמר, 'ודאי שאני מאמין, מה השאלה בכלל..'

וכי זהו ה"צדיק" שעליו נאמר "באמונתו יחיה"?

"אלא" אמר רבנו "הפסוק מדגיש ואומר "יחיה"! שכל מאורע שנעשה בעולם- הן תהפוכות תבל ומלחמות המדינות, ועד למעשה הפרטי והפעוט ביותר - את הכל רואה הוא מתוך מבט של אמונה! לחיות בהרגשה ברורה של 'אין אדם נוקף אצבעו למטה אלא אם כן הוכרז עליו מלמעלה' - הכל רצונו יתברך בהשגחה פרטית. האמונה מתבטאת בחיי המעשה, האמונה היא החמצן הנותן לו חיים, ובלא אי אפשר לחיות.

אנחנו יוצאות משערי אופקים, אחרי תקופה ארוכה של עבודה רבה ומייגעת, ומלא סיפוק ברוך ה'. בואו לא נשכח שצדיק חי עם אמונה, שבלי אמונה הוא לא יכול לחיות. ואיך משיגים אמונה? ע"י שלומדים אמונה וחיים את מה שלומדים למעשה. האמונה שלנו בה' היא קודמת להכל בחיים שלנו, נזכור שה' מכוון את הכל, עד הדבר הכי קטן, שום דבר לא יגיע דקה לפני ודקה אחרי, וכשיהודי חי עם אמונה הוא האדם הכי שליו ומאושר, הוא חי חיים אחרים לגמרי, הוא פשוט בידיים של אבא. שנזכה.

"וכאשר תקום מן הספר" (מן הספרים ממש)

הספר מוסר הכי ענק הוא לימוד מהליכותיהם של גדולי ישראל, מי שרוצה להתחזק במשהו, שתפתח ספר על גדול ישראל, כמה זה מחזק ביראת שמיים, אהבת תורה אמונת חכמים, השקפה ולימוד מוסר ומידות, שאין דבר שווה לו, גדולי ישראל שלאורם נלך שה' שלח אותם לנווט לנו את הדרך, הסיפורים נכנסים ללב ופועלים, שנזכה ללכת בדרכם.

לאורם נלך

זה בידיים שלך!

ריקי לייטנער

נשיא ארצות הברית ג'ורג בוש ואשתו יושבים יחד ברכבם בתחנת הדלק ומחכים שיבוא המתדלק. והנה הוא יוצא ומתקרב לעבר רכבם המפואר... אשתו של הנשיא מזהה אותו – המתדלק הוא חבר ילדות שלה!! היא פותחת את החלון פונה לאחור ומנופפת לו לשלום והוא עם חיוך רחב ואולי טיפה קנאה בעיניים מנופף לה בחזרה. היא סוגרת את החלון, מתיישרת ופונה לבעלה, "ג'ורג', אתה קולט? הבנאדם הזה היה חבר טוב שלי בילדותי.. דמיין לך שהייתי נישאת לו..". "ואז היית אשתו של המתדלק בתחנת הדלק" גיחך הנשיא "לאאא" ענתה אשתו "אילו הייתי אשתו... הוא היה כיום נשיא ארצות הברית!!!"

בנות!! תקלטו את המסר.. שנה/שנתיים שאנחנו פה, שומעות בכל יום 5 שיעורים לפחות.. מלא הרצאות ולחלק ממנו אפילו שיעורי הוראה וחינוך.. וזה מסר לדעתי שחוזר על עצמו ברב השיעורים... כל כך הרבה-

את רוצה בעל תלמיד חכם? ילדים צדיקים? בנות צנועות? זה משהו שאף אחד לא יבטיח לך! אין לאף אחד ביטוח.. אבל מה שבטוח-

כמו שנשיא ארה"ב לא היה נשיא לולא אישתו... בעלך לא יהיה גדול הדור הבא.. אם לא את!! וזה התפקיד שלנו בתור נשים, קחי את עצמך בידיים! תפנימי את כל המסרים שנאמרים בין השורות.. כל השיעורים הם עצות איך להיות האישה המשפיעה הזאת.. אבל המסר העיקרי הוא שבלי שאת תהיי.. גם הוא לא יהיה!

זה בידיים שלך!!

החברה

הדסה אסתר אברהם

"להיות בין חברים... זוהי משאת נפשו של כל אדם" (הרב וולבה)
 ראינו בשבת קודמת בפרשת קרח כמה כח יש לעדה,
 ובמסיבת סוף שנה, הומחש לנו איזה כח עוצמתי יש לקבוצה.
 לדחוף קדימה לחיובי, או להפך, לסחוף לכיוון שלילי,
 להשפיע לטוב ולהתקדמות, או חס וחלילה להוריד ולקרר.
 ובהזדמנות הזאת אני רוצה לומר לכן, פשוט תודה!
 תודה אחת ואחת במקום הקדוש הזה,
 תודה שהנוכחות שלך הוסיפה אש למדורה הקדושה
 של סמינר אופקים.
 תודה על הרצונות הטובים, השאיפות,
 התפילות בכל פינה אפשרית,
 על ניגונים ושירי דבקות, על כוח לשנות, על אכפתיות אינסופית
 ושמחה שאי אפשר לא להישטף בה.
 החברה באופקים מאד מגוונת. כל אחת מגיעה מהרקע שלה,
 עם קו החשיבה שלה ועם האופי שלה. מה בכל זאת מאחד
 בינינו, והופך אותנו לחברה שנותנת כוח לעוף?
 נראה לי שזו השאיפה. השאיפה שמתאר הרב וולבה, בתיאורו
 לחברה שמופיע בהתחלה: "...שאיפה אחת משלהבת אותם."
 כמו, להבדיל, חבורת סטודנטים שמתקבצת מסגנונות שונים
 ומרמות ידע שונות, אך מה שמאחד אותם הוא השאיפה לידע.
 כך התאחדנו גם אנחנו סביב השאיפה להתקרב לה'.
 אז שוב תודה לכל מי שהייתה ועודנה חלק מהקבוצה המרימה
 הזו. תודה על השפעה, גם ללא מילים. אופקים הוא המקום
 הכי טוב בעולם למי שראויה (הרב ארלנגר שליט"א), מאושרת
 ומודה לה' שהיינו ראויות.

וכאשר...

וכאשר תקומי מן הספר,
 וכאשר תלכי
 וכאשר כבר לא תהיי כאן
 ותעמדי מול עצמך,
 תחשבי
 תעשי סיכום
 מה לקחת איתך
 מה בסוף – שלך.
 וכאשר תקומי מן המסע
 פתאום תביני כמה הוא היה
 מחזק. מרגש.
 וכאשר תקומי מן הספר
 תדעי מי הם גיבורי הסיפור שלך
 מקור ההשראה לאמת שלך
 תדעי פתאום מהם הלקחים שהפקת.
 אז אל תתני לזמן שיעבור
 להנמיך בכך את האש
 תאמיני שהיא הייתה
 בוערת, כנה
 תזכרי לזכור
 את כל הדמעות שהיו במסע שלך.
 וכאשר תקומי
 תדעי שאפשר
 גם שתפלי
 כי אם אין נפילות -
 אין עלילה, אין סיפור.
 והנפילות הקטנות,
 וגם הגדולות
 בונות בך את הסיפור שלך.

מילים טובות
 המקום של כולנו

מה יקרה? אפרת ארליך

מי יעשה	כבר אמרתי,
את אותו הדבר	לחברות שלום
אם בבית	ושברור
כולם	שבחופש
עוזרים?	שניפגש,
	ונפרדנו.
ומי יכריח אותי,	והבטחנו
לכבות את האור,	(וקצת הרבה
כי רוצים	בכינו)
לישון.	והיה ממש
ומאוחר!?	מרגש
או מי ידרבן אותי,	
שכדאי לי לקום,	אבל אז הבנתי,
כשמילא	שבאמת,
ישנים,	זהו.
עד מחר?!	זה לא עוד
	"הולכים,
ואז הבנתי	וחוזרים".
שאצטרך לעשות	זה באמת יהיה
את הכל	להרבה הרבה זמן
בעצמי	ולא ידעתי
ודי,	מה עושים.
והחברה שלי	
בדיוק כמוני	כי בלי החברה,
תעשה- גם	שתגער בי על זה
הכל-	שלא עשיתי
בלעדיי.	תורנות כלים,

דירה להכיר

בשלהי יום רביעי בצהרי היום, ניגשת אלינו אחת בהבנות הוילאיות והצעה מעניינת בפיה. "עשינו דירה להכיר בדירה שלנו ואתן חייבות להכניס את המדור לעיתון, כי מה זה עיתון עלי אופק בלי דירה להכיר?"

אז קבלו אותן, המשפחה הכי מרובת ילדים שלנו בסמינר, עם לב ענק ומכיל וסלון עוד יותר...

דירת וילה.

המדריכה: נועה בן שושן.

הדיירות (ויש בשפע) ותפקידן:

נועה בן שושן (נוקאאוט) - קונדיטורית, אומנית, רבנית, מה שתרצו, אה, וגם מדריכה...

שירי אבן דנן (שיריייייייי) - רבנית הסמינר, בדרנית הצרפתיות, חסידה בלי שטריימל.

הדסה אסתר אברהם (הדוּסָה) - מאחורי הקלעים של כל דבר אפשרי.

לאה פרל (ליילי) - מדריכה טכנית לכל דבר שתבקשו, מנכלי"ת חדשות פרל.

מרימי אייזנבך (מריומה) - בלחי"ת יראת שמים, אהובה על הבריות, מלכת חדי- הקרן.

צופיה אבוטבול (צפניה) - דיירת לכל דבר, ולא תיירת כמו שהיא מנסה לשדר. מנהלת קבוצות דיון בחינם, לפרטים חייגו...

נעמי קטורזה (נעו) - אם הצרפתיות, המיטה שלה היא שלוחה של הקונסוליה הצרפתית בישראל.

מרים קרמר (קְהֶמְקְהֶם) - מחכה בקוצר רוח לחתונתה, אבל לא בשידוכים.

יזמת. "לא אני לא טבחית". מעירה (אנשים ולא לאנשים) ומאירה.

אביטל עמר (טולטול) - טובת לב, מתנדבת לכל תפקיד שאין לו ביקוש רציני...

מיכל שם-טוב (שמטוב) - שלל ביטויים רציניים ועומק אינסופי יחדיו.

אחינועם כהן (אחינוץ) - מלכה בלי כתר, אומנית הסמינר עם לב זהב.

שרה דאום (דאאום) - מבוקשת מספר 2 אחרי הרבנית עמית, החיוך שלה עמיד 24/7.

רות טולדנו (ריוותתת) - מסודרת ונקיה, יועצת לכל צרפת ממרומי מיטתה.

עליזה בצרי (עליגה) - שמחה ומשמחת, ישנה מוקדם ומעלימה אוזן מהרעש בסלון.

שירה-רחל טל (שירורוו) - משוררת דירתית ולא רק בשמה, דואגת שיהיה נעים וטעים.

שרי פנגר (פנגר) - הפסיכולוגית של כולנו, מגישת תכניות בלעדיות במסגרת דירתית כמובן, הכניסה למורשים בלבד.

רחלי בילוביץ' (בילו) - מוסיפה חיות לבית האבות הוילאי, לא רואים אותה בדירה אבל איכשהו היא תמיד נמצאת.

תמר בר-חן (ברחן טהרם...) - מחשביסטית עם טבלה מסודרת, דואגת שינקו את המקלחות...

בוקר בוילה:

מתעוררות בקבוצות קטנות כל פעם, מרים מעירה את שירי ואת כולן, שירי מעירה את כולן, והן מתעוררות בתשלומים...

בהפסקת אוכל - תורים ארוכים למחבתות, אבל איכשהו, כולן מצליחות לאכול בהפסקה הקצרה.

בשעת הנעילה:

2-3 מתנדבות מתייצבות, עושות נוכחות ויוצאות.

רובן מסתובבות בחוץ באישור, משמשות בתפקידים ציבוריים.

אירוע דירתי מסעיר:

לילה אחד, אנו יושבות בשקט בדירה, לקראת סיום תורנויותוארוחת ערב לפני השינה. פתאום בשעה 12:30 נשמעים צעדים, העיניים מתרוממות ואנו רואות בתוך הדירה שלנו גבר עם מדים של שוטר! הוא החל לתחקר אותנו בכל מיני שאלות, על ה עצבני, כמעט הוציא אותה מהבית. רצה לתת דוח אבל בסוף ראה שזה לא יעבוד בו (אסתר דאגה לכך...) ובסוף יצא מהוילה אבל וחפוי ראש... והשקט שב לשרור בדירתינו השקטה גם כך.

מילים וביטויים:

•אני ב-ג'

•חזק!

•פלפל נשאר מ...

•אני מתארסת!!!

•אהובה על המקום

•מהמם!

•צה"ל 13

•המון המון וואו

•Team vila oh yeah

שיאים דירתיים:

• עוגת יומולדת לחמש בנות עם 5 קומות.

• קבלת שבת מצומצמת עם חצי סמינר בסלון המורחב.

• הדירה עם הכי הרבה בנות.

• 2 כיורים: אחד לחלבי, והשני לבחירתכן...

• מצליחות לשרוד עם תנור אחד אפילו שהן משפחה מרובת ילדים.

• עיר בירה מס' 2 של צרפת.

• מחסן של המפתחות הכי שווים.

• מזוודות בכל מקום, לאחרונה - בשירותים...

מאכלים דירתיים:

אבוקדו, טונה מעושנת, העוגות של נועה, טורטיות במילויים שונים, המון-המון ירקות, ובקיצור - כל מה שאכיל.

שירים דירתיים:

כל שירי החתונה מחסידי ועד מזרחי, כל שירי אברהם פריד, "תורתנו מגן לנו" וכל שירי ר' שמעון, עוד 21 יום מרים את כלה, ענבי הגפן בענבי הגפן, אני היום ילידתך, שירי הרקדה.

17 דקות (כמספר הבנות) לפני שבת קודש:

התארגנות מלווה בשירי שבת. כל אחת בזמנה לפני שבת מתיישבת לקפה/ תה/ שוקו (מחק את המיותר) ועוגה חלבית של המדריכה. צל"ש על ההתמדה והקביעות!

"וכאשר תקום מן הספר"-מה לקחתן כצידה לדרך מהשנה בדירה?

- כל בנ"א, גם אם הוא שונה ממך, אפשר להתחבר אליו, ליהנות אתו וללמוד ממנו.
- זה שאנחנו 17 בנות בוילה והדירה מלוכלכת, זה לא אומר שמשפחה ברוכת ילדים=בית מלוכלך.
- דווקא הגיוון יוצר חיבור.

למדריכה מהחניכות:

נועה, מקצת שבחך:

ויתור, עדינות, אצילות, פשטות,

ענווה, סבלנות, צניעות ומסירות.

השקעה אינסופית עם לב גדול.

שתזכי להאיר בכל מקום כמו שהארת לנו.

למדנו ממך המון, כל יום מחדש.

נזכור תמיד את האווירה הטובה והחיוכים,

תודה על הכל-

וילה שלך.

לחניכות מהמדריכה:

'אם יש לאדם אמונה בעצמו שיכול לגדול
למעלה מהרגילות- הוא נותן כח בעצמו.
(ר' חיים קמיל)

אני מאמינה בכן,

עכשיו תורכן.

!Go for it

דירה להכיר

על סדר היום!

העצה שלך - הסדר שלנו

בידי מזוודה,
עמוסה בצידה,
מנוכפת לפרידה.

שער סוגרת,
בלב נוצרת
רגעים למזכרת.

אך שאלה קטנה,
בה משמעות גדולה טמונה -
איך אשמור על כל מה שרכשתי השנה?

הרב מאיר כהן שליט"א:

בשביל להצליח להתמודד עם ניסיונות חייבים ס"ד.

ס"ד משיגים ע"י תפילה.

לומר כל יום 2 פרקי תהילים, לתת פרוטה לצדקה ולבקש מהקב"ה
שזכות הצדקה תעמוד לנו ושהקב"ה יעזור לנו להישמר מפגעי הזמן
ולעמוד בניסיונות, זו סגולה מאוד גדולה. זה עוזר לאדם לשמור על עצמו,
הוא מראה שאכפת לו ע"י עשיית פעולות.

העצות שלכן- חיזקתן!

להילחם על דברים עקרוניים ולא שוליים.

אחינועם כהן, שנה ב'

להסתכל מידי פעם במחברות סיכום של שיעורי קודש.
שרי פנגר ואביטל גולי, שנה ב'

להעמיד את העקרונות מול העיניים ולא
לוותר עליהם.

רחל פרים, שנה א'

כל פעם שיש ניסיון, לשים את הרבנית פילץ מול העיניים.
מרים איזנבאך, שנה ב'

לשים את עצמי בחברה שתאפשר לי לשמור
על עצמי.

תרצה מוריאלי והודיה הרצליך

לדאוג גם למזון לנשמה, להתמיד בלימוד יומי או לשמוע הרצאה כדי
להישאר מחוברת, אפילו משהו קטן אבל לא לוותר עליו.

שירה חנה יוספי ותהילה פרץ

לקחת על עצמי משהו קטן שמתחילים אותו עוד לפני היציאה מהסמינר ולשמור
עליו תמיד והוא יזכיר את כל מה שלקחתי מכל השנה.

לואי מנילוב, שנה ב'

דבר ראשון-לזכור מאיפה באתי ולאן אני הולכת. לא להתבייש להמשיך
לשמור על קשר ולהתקשר עם שאלות לרבנים ולרבניות.

אביטל גולי, שנה ב'

עצות מהמדריכות- (ל) דרך...

לא להישאר בתאוריות אלא לקחת רעיון שהתחברתי אליו ולהוריד אותו למעשה כבר עכשיו.

הדס ברייער

יודעת היום והשבות אל לבבך"-כולנו יודעות את האמת אבל לקחת את הדברים ולהפוך אותם לחלק מאתנו, לחרוט אותם חזק על הלב.

מירי קן-תור

אני יודעת שקו למען אימהות שומר על הרבה חברות שלי ברמה רוחנית גבוהה, אז מומלץ להתחבר...

שרה לאה בנס

ועוד אחת חמודה שענתה לעניין:

פשוט להכניס לקופסת שימורים!

ולסיכום- סיכום העצות של הרב ארלנגר שליט"א:

1. עצם הידיעה שעומדים מול קושי וזה לא מגיע בהפתעה - זה נותן כח לעמוד בניסיון.
2. להפוך כל קושי לאתגר. לדעת שהקב"ה מנסה אותי כי הוא רוצה אותי קרובה אליו ולהשפיע עלי שפע של טוב. לזכור שזמנים של קושי זה הזדמנויות.
3. לפני היציאה לחופש לשבת עם עצמי, לכתוב את העקרונות שחשובים לי ואני לא רוצה לזוז מהם ולשים את הרשימה הזו במקום שהיא תהיה לי (ורק לי...) מול העיניים. (דוג': לא נוגעת באינטרנט שלא חסום בחסימה הרמטית. לא רואה סרטים בשום אופן, מכל סוג שהוא. לא נוגעת בטלפון לא כשר, אני עתידה להיות אשת תלמיד חכם! לקום מוקדם ולהתפלל לפני זמן תפילה. וכו'...)
4. לזכור שאנחנו שגרירים של בורא עולם! מסתכלים עלינו, יש לנו הזדמנות לקדש שם שמים, והכי חשוב - בורא עולם מסתכל עלינו וגאה בנו! הידיעה שאנחנו משפיעים בהליכותינו, נותנת כוח.
5. להיזהר ממקומות עבודה שיש בהם סכנות רוחניות, לפעמים בשם הפרנסה עושים שטויות, וזה הפך ההשתדלות. המטרה שלנו זה לעשות את רצון ה' תמיד, וצריך לזכור תמיד שיצאנו לעבוד כדי להחזיק בית של תורה וכשהולכים לעבוד במקום לא כשר-שורפים את התשתית.

העולה מן האופק

כן, הבנות הללו שהיו שנה בסמינר. ששמעו, שראו, שחיו חיים מנותקים ביקום מקביל- הן כעת במיטה שלהן, בבית שלהן.

והמזוודה נפתחת. צריך לפרוק, לא?

הבגדים חוזרים לארון, הנעלים גם כן. המכתבים, הצ'ופרים מונחים אחר כבוד במגירה השלישית מימין- בחיוך של געגוע קל.

אבל המזוודה עוד לא התרוקנה סופית.

במהלך התקופה יעבור רגע של עצלות- ואז תצא מהמזוודה תקופה של שטיפת כלים אל אף העייפות. אם שם היה כח, אז אולי גם עכשיו...

ואז יבוא כעס על האחות שלקחה לי...- וימצא במזוודה רגע של הסתפקות במועט ושל ויתור לחברה על התור למקלחת. ואם הכוחות קיימים, אולי...

וככה כל תקופה והצידה המלווה אותה. וככה גדלים גם אחר היציאה מהשער. וככה נשארים בסמינר- גם אם נמצאים מחוץ לגבולותיו...

רק בהמשך קולטים שהמזוודה שלקחנו מהסמינר היא לא של בגדים או של שימורי טונה שנשארו- אלא של ערכים, השקפות ומידות שנבנו.

קחי איתך את המזוודה הזו, היא יקרה מפז.

באשר תלכי- שתלך.

וכך תזכי שבאשר תלכי- ילך הסמינר איתך.

והנה הן חזרו לתפקידן, והפעם יותר מתמיד-

המזוודות.

שוכבות להן שם, בכל מיני גדלים, צבעים וצורות.

מפוזרות בכל רחבי הדירה, עד שהרצפה (המאוד גדולה לכתחילה) של החדר נעלמת...

בחריקה צרודה פולטים אנחת רווחה מדפים עמוסים, דחוסים.

חשים שתכולתם הרבה מתרוקנת מהם במהירות.

הנה. נמצאה החולצה שנבלעה בין המדפים, ושם מסתתר הצ'ופר מחנוכה.

רק שמונת העטים שנעלמו יישארו כנראה הפקר לשנה הבאה...

ובסוף-

בסוף ממלמלים דברי פרידה, והחיבוקים האחרונים כבר הופכים לשגרה.

ומילים לסכם- לא קיימות בעת הזו, כי- כי איך אפשר?

והרגליים צועדות לכיוון הדלת, המדרגות והשער.

והידיים תוחבות לתיק את כל מכתבי הפרידה (יחד עם כמות שוקולדים שוות ערך למשלוח מנות...), אוחזות ב-2 מזוודות גדולות, ועוד אחת. ועוד אחת... ותיק... ושקית לכל היותר...

וזהו. האוטובוס הגיע. המזוודות נדחסות לתא המטען, כמעט נופלות מהצד השני.

עיכובים אחרונים כדי שהחברה תספיק לעבור ב-5 שניות את הכביש, והדלת נסגרת. הגלגלים מתחילים תנועתם.

הן חוזרות הביתה.

מילים דוממות

לחיצה, חריקה קלה,

נפנוף לשלום...

שנתיים היא פתחה וסגרה,

הקישה ספרות גם מתוך שינה בערך,

ועכשיו-

נפנוף אחרון לשלום.

ראיתי אותה כל פעם באותה תנוחה-

עם המזוודה ביד,

יוצאת ונכנסת,

מרגישה פה בבית...

פעמים שהדפה אותי בכוח, ממהרת לדרכה

פעמים שהסיטה בנחת, אז ידעתי שיש לה זמן...

ובכל פעם שהתבוננתי בה-

ראיתי את הצעדים הקטנים שהיא עשתה פה,

לאט אבל בטוח.

ועכשיו- הגיע זמן פרידה.

היא פותחת אותי, השער, בפעם האחרונה

ואני מקווה שהפעם המזוודה שלה עמוסה

בצידה שלקחה איתה לדרך, לחיים...

להתראות אחיות שלי,

היה טוב איתכן, אתגעגע...

שיחו בכל נפלאותיו

יהודית רנדר משנה ב' מספרת:

ביום חמישי עליתי למשרד להירשם להשלמת מבחנים. השעה הייתה קרובה לצהריים, והמזכירה הסבירה לי שאי אפשר להירשם להשלמות של יום ראשון אלא רק ליום שלישי, מה שידרוש ממני להטריח את עצמי בשני אוטובוסים לשם התענוג של השלמת מבחנים ולשרוף יום שלם לשם המטרה הנעלה.

השלמתי עם המצב בקושי רב, ונרשמתי ליום שלישי. המשכתי הלאה לעיסוקי, ויצאתי מהסמינר. חזרתי כעבור כחצי שעה, למרות שלפי התכנון הייתי אמורה לחזור מאוחר יותר. בכניסה לסמינר מישהי פוגשת אותי, ומריצה אותי למזכירות: "הרגע הן מסכימות לרשום ליום ראשון!"

השגחה פרטית שהגעתי מוקדם, אחרת הייתי מפסידה את חלון הזמן שבו הסכימו לרשום ליום ראשון. מודה לה', ומקווה שאנצל את הזמן שנחסך לדברים טובים ומבורכים...

תודה למזכירות של הסמינר על שבאו לקראתנו.

אולי אנשים רוצים לחיות כמו נמרוד אבל הם לא רוצים למות כמוהו.
(הרבנית קרליבך, שרי פלדמן)

ההשקעה הכי טובה זה אצל הקב"ה.
(הרב הרשקוביץ, שרה קליין)

הלב הוא המון כוח, אבל קודם צריך להשליט את המוח.
(הרבנית קרליבך, אפרת שריקי)

מול תורה כ"כ גדולה, כל קורבן הוא קטן מידי.
(הרב צור, שרה סולימני)

יהודי נבנה מתוך הקושי.
(הרב רייך, נעמי צרויה)

סבל עם משמעות עדיף מעונג בלי משמעות.
(הרב רייך, חני שרייבר)

בשביל ניסיון צריך כוח אבל עמידה בניסיון נותנת כוח.
(הרבנית עמית, אפרת שושטרין)

אנחנו לא רוצים להיות יהודים של בדיעבד אלא יהודים של לכתילה.
(הרב הרשקוביץ, חנה קונסטנטינוב)

על 3 דברים העולם עומד: על תיירה, על תיירה ועל תיירה.
(הרב פרלמן, יעל אביצור)

אופקים לא נגמר עכשיו, עכשיו אופקים רק מתחיל.
(הרב מאיר כהן, יהודית רינדר)

מזכירים את הנפילה ולא מתעלמים ממנה כי השלילי נותן ערך לחיובי.
(הרב י.א. כהן, אלישבע אלבז)

נער הייתי וגם זקנתי ולא ראיתי מותר מפסיד.
(הרב שטיינמן, שרה לאה ברנס)

כשהקב"ה נותן לאדם תפקיד, הוא נותן לו גם את הכוח.
(הרבנית אילנה, שרה רבקה נאעכר)

כשאת אומרת לא למשהו אחד, את אומרת כן למשהו אחר.
(המורה אתי גנפולסקי, אפרת ליבוביץ)

להפוך כל קושי לאתגר.
(הרב ארלנגר, מימי קוניק)

אדם לא שמח במה שיש לו אלא במה שיש בו
(הרבנית קרליבך, אסתר כץ)

לעולם ירדנו לשליחות, להתיימש אין לנו סמכות.
(הרב פרידמן, רחל טייב)

אל תמכרי את עצמך בזול.
(הרב ארלנגר, הודיה שמחה אלבז)

חרדי = חרד להתנתק מהקב"ה.
(הרבנית עמית, הודיה ביטון)

לא מספיק יראת שמים אלא צריך גם יראת חטא-להתרחק מכל ניסיון כדי לא לחטוא.
(הרב צור, תרצה מוראלי)

כדי להישען אנחנו חייבים להרגיש קטנים. (הרבנית אילנה, הודיה הרצליך)

יהודי אף פעם לא נשבר!
(הרב יורם, מירית מרק)

לקראת סוף שנה
החלטנו להכנס
אל מאחורי הקלעים
של העיתון שלנו- "עלי אופק"
והנה הוא לפניכם-

בעיתון) ובזמנו

"אם אין אני לי- מי לי?
ואם לא עכשיו-
אימתי?"

המרוץ לעיתון...

"אז מה הנושא הפעם?"

נזרקת השאלה לחלל האוויר, ומיד כל צוות העיתון מבין-

ברגע זה, המרוץ לעיתון מתחיל.

אז נפתחים התנכיים. "מה הפרשה שבוע הבא?", "רגע, יש אירוע מיוחד בסמינר?", "אבל איך הוא קשור לפרשה?" הבנות נבחנות תוך כדי החיפוש בבקיעות ועיון בחומש, נעזרות בנושאים שהגישה הרבנית הורביץ, מתייעצות עם בודקת העיתון- ובסוף יש נושא!

תוך 24 שעות כרזות ומודעות צצות בכל פינה. וכל דירה מלווה עם התגובה שלה:

"וואו, איזה נושא מקורי", "מה הקשר? מה יש לכתוב על זה?", "אימלה, מה הודיעו עכשיו?!"

אך בסוף כולן נרגעות ושבוע חדש פורס ימיו על הסמינר.

יום ראשון: תיקיית עלי אופק ריקה...

יום שני: תיקיית עלי אופק ריקה...

יום שלישי: תיקיית עלי אופק, כמות הפריטים: 1.

הבנות מתחילות להתעורר וניגשות בתמימות: "רגע, עד מתי אפשר בכלל להגיש חומרים?" "אה, זה היום?!"

בשעה 20:00 בערב: הטלפון עובד מסור, מתחיל עבודתו נאמנה.

"בנות, איפה המדורים הקבועים?"

- "רגע, דירה להכיר באמצע להקליד. אפשר הארכה עד 21:34?"

- "די, אני צריכה השגחה פרטית. אם אני מוצאת השבוע השגחה פרטית- זאת ההשגחה הפרטית שלי!"

- "אין לי רעיון לכתוב- אולי נחליף מדורים?"

- "אז לא יהיה השבוע... נו, די."

- "בנות אין מספיק חומרים. בואו נפתח מדור חדש."

- "עכשיו?!"

יום רביעי, בשעה 15:00: תיקיית עלי אופק, כמות הפריטים: 5.

היה צריך לשלוח לבדיקה אתמול, אבל עדיין אין מה לשלוח...

"כשוט תשלחי מה שיש."

חושבות. קובעות שעה- זהו. עד 20:00 בערב שולחים!

בשעה 19:00 בערב: נזכרות שעדיין אין ציטוט לכריכה, והגרפיקה מחכה...

הרגליים דוהרות לכיוון הספרייה. הספרים נפתחים, העיניים מחפשות במרץ, מעלעות בין דפי החומש, המדרש, המפרש- שים, בעלי המוסר ודרשות חז"ל.

"אולי נפתח גמרא?", "נראה לי יש ציטוט של רבי נחמן..."

ערמת הספרים רק גדלה וגדלה. מי יסדר את כל זה?

"כנראה נמשיך לחפש מחר..."

בשעה 20:01 : תיקיית עלי אופק, כמות הפריטים: 6.

הקבצים נשלחים לבדיקה כמו שהם, בתפילה שאם לא בכמות- לפחות באיכות...

20:22 בערב: מבול של טלפונים נוחת על צוות העיתון ההמום. 3 בנות שהרגע סיימו לכתוב, 2 נוספות ממש באמצע ואחת שחשקה נפשה בכתיבה- אבל מחר בבוקר... ושואלת בתקווה: "עד מתי אפשר להכניס?"

"בעקרון עד אתמול... תכניסי, אנחנו נשלח מחר לבדיקה".

בשעה 22:47: תיקיית עלי אופק, כמות הפריטים: 18!

יום חמישי: טלפונים קצרים לבודקת, לגרפיקה ולבנות שעדיין באמצע לכתוב ומסכמים: היום ב-21:00 יושבים על עריכת העיתון.

בשעה 22:13 בלילה: העורכות והגרפיקאיות המוכשרות מגיעות לחדר מחשבים 2. באיטיות מתיישבות על הכיסא המרווח, מותחות שריריהם ולוקחות את העכבר ליד- התחלנו.

בשעה 22:45: צלצול טלפון. "סליחה, אבל אפשר עוד להכניס הילול?"

22:59 בערב: הגרפיקה בשיא העבודה כשפורצת הקריאה הנבהלת מאחת הבנות: "עוד דקה נסגרים הכוננים. מהר להעביר הכל לשולחן העבודה".

אז מגיעה המעודדת האופטימית: "הנה, עוד מעט מסיימים. עד 1 אנחנו אחרי!" ובעקבות המבטים הספקנים היא מוסיפה: "בעזרת השם בלי נדר..."

בשעה 01:45: גימורים אחרונים, ניסיונות לאחד את הכריכה עם שאר העיתון. "ורגע, מה עם תוכן עניינים?" הבטחות חוזרות ונשנות כל עשר דקות לאחראית על ההדפסה ש- "עוד 5 דקות אנחנו בסדנא. סופי!"

בשעה 02:20: יוצאות המחול עם הדיסק און קי המיוחל לעבר הסדנא ומכונות ההדפסה מתעוררות לחיים בעייפות אך ללא כל ברירה אחרת.

בשעה 04:30: העיתונים יוצאים סופית לאור. מביטות בשעון: "אולי כבר נתפלל בנץ?"

יום שבת קודש: העיתונים מחולקים בדירות ונחטפים כלחמניות טריות שיצאו מן התנור (טריות ממש...). בנות הסמינר יושבות, קוראות, נהנות ומחמיאות.

וקבוצה קטנה מחליפה מבטים של סיפוק עטופים בקורי שינה ובדרכם לנטילה מחליטות: "זהו, שבוע הבא מסיימים ביום רביעי!"

"נוו, האממם, אוו..."

"אסור לתכנן..."

***

באמת עברנו שנה מיוחדת, וכפי שאתן רואות- ההשגחה הפרטית ליוותה אותנו כל שבוע מחדש. ממש לראות את הבורא בחוש.

וכאן המקום לומר תודה לכולן.

לכל בת שישבה וכתבה, והקלידה, ועיצבה עם הרבה מחשבה עד השעות הקטנות של הלילה.

לבנות שהתרוצצו לאסוף חומרים, לתשאל רבנים, והכל בהתנדבות מלאה ועם המון שמחה ומרץ.

תודה גם לכל מי שישבה וקראה, פרגנה ונתנה המון כח להמשיך.

כי בסופו של דבר- אם לא היו קוראים- לא היה טעם לעיתון.

ואם אפילו אחת קראה והתחזקה מדבר אחד במהלך השנה- הכל היה שווה.

והיה זה שכרינו בכל (שנת) עמלינו!

(ותודה ענקית לכל מי שבכל אופן הקפידה על הדרך ליין).

המרוץ
לעיתון...

אשת חיל - לעיתון שעושה חיל... הרבנית אסתר הורוביץ תחי'

אכן מערכת חיל מי ימצא/ ורחוק מהעיתונאים כותבותיה.
בטח בה לב הסמינר/ ומסר מחזק לא יחסר.
גמלתנו טוב ומוטב /כל שני שבועותיה.
דרשה אומר ופשטים/ ותעש בחפץ קוראותיה.
הייתה כאוניות טוב שוחרת/ מקרוב ומרחוק תביא ומעצמה.
ותקם ותעור ביום ובלילה/ ותתן מילים חמות לנערותיה.
זממה עלון ותבצעהו/ מפרי כותבותיה נטעה בטאון.
חגרה בעוז מחשבותיה/ ותאמץ מוחה וזרועותיה.
טעמה כי טובים מאמריה/ לא יכבו בלילה אורותיה.
ידיה שילחה בעריכה/ וכפיה תמכו עלון.
יא כפה פרשה לאחד ולשני/ וידיה שילחה לרעיון.
יב לא תירא לעיתונה מחילוק ופלג/ כי יסודה ותיק שנים.
יג מדורים יהודיות עשתה/ שבענה ימים עד שעתון גבשה.
יד נודע באופקים מעלתו/ בהקראו ע"י זקנות וצעירות ארץ.
יה סינון עשתה ותיקון ושיפור/ ונתנה בקולה "הנני!"
יו עוז והדר בו קהל כבשה/ ותשחק ליום הפצה.
יז פיה וכתבה בחוכמה/ ותורת חסד על עלונה.
יח צופיה הליכות הסמינר/ ודפי עצלות לא תדפיס.
יט קמו חברותיה ויאשרוה/ ההנהלה תהללה.
כרבות כתבניות עשו חיל/ ועלי אופק על כולנה.
כא שקר החן, אבל העלון-יופי!/ ויראת ה' בו תתהלל.
כב תנו לה מחמאות הראויות/ ועד סוף הבטאון יגיעו הילוליהן!

עלי סקר

יצאנו קצת אל השטח לשאול את בנות הסמינר היקר מה הן חושבות על צרור הדפים שמופצים בדממה בכל שבת בסמינר. בנוסף נעשה להם מבחן קטן של בקיאות בחומרי העיתון- לראות עד כמה עיניהן חדות בכל פרטי העיתון. והתוצאות לפניכן...

1. מה המילים "עלי אופק" אומרות לך?

- כנפיים לעתיד של מחר
- עיתון
- אופקים
- משימה שבועית קבועה ונחמדה
- מרחב שאיפה
- עיתון של הסמינר
- סמינר אופקים
- בנות צדיקות שעושות עיתון
- חיבור לסמינר
- שבת אופקים
- לילות לבנים אך מתוקים... (העורכת אמרה)

2. מהו המדור שאת קוראת בקביעות?

- הילולים (5)
- עלי דרך – משפטים (4)
- המורה אביבה (7)
- דבר המערכת (2)
- דירה להכיר (15)
- המקום של כולן (4)
- לאורם נלך (3)
- מילים דוממות (5)
- הכל
- רבנים (7)

4. יש לך הצעה למדור חדש?

- מדור שמות לתפילה -
- ראיונות לרבנים בסמינר -
- תמונות של פינות בסמינר שצריך לזהות -
- מדור שידוך -
- סיפורי נפילה וצמיחה -
- שו"ת באמונה -
- פינת השבת אבדה -
- הלכות בעניינים אקטואליים בסמינר -
- בדיחות -

3. האם את כותבת לעלי אופק?

- ברור, כל הזמן! (כשאני יכולה) 14%
- לא. 30%
- לפעמים, אם יש לי רעיון. 19%
- אני כותבת לעצמי. 14%
- למי יש זמן? 23%

והנה כמה שאלות לבדיקת ערנות...**5. מה זה "עלי דרך"?**

- מזון מהיר שמזמינים בסמינר. 9%
- מדור קבוע של עצות מבנות הסמינר. 10%
- מדור של משפטים מצוטטים משיעורים. 63%
- המדור של המורה אביבה חזן / 18%

6. איך נקרא המדור שמדבר על גדולי ישראל?

- "להתעלות באילן גדול" 25%
- "שיחו בכל נפלאותיו" 0%
- "לאורם נלך" 75%
- "בכל דור ודור" 0%

7. איזה מהמדורים לא הופיע השנה בעיתון?

- על סדר היום 5%
- תרשימילה 35%
- מילמילון 10%
- מעלי המקום 15%
- לקראת כלה 35%

עלי אופק - דע מאין באת...

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת תצוה-שבת זכור

הנושא: לעת הזאת הגעת

"זכורה אתה השם אלוך..."

321 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

הגדה של (חופשות) פסח

הגדה של (חופשות) פסח

"בכל יריד יריד חוב אדם לטראור אז צעדי פאלי וואו יאז מבעים... שלא אה-אביהו בלבד אלא אף אונטן גאל עקמים"

352 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת במדבר

הנושא: למתן אחרי במדבר

"וללכת בדרכי ישראל לפנך..."

353 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת תהי-שבת זכור

הנושא: לע מאז געט-ליבט זיך

ב... הווא הנותן לך כח לעשות חיל"

322 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת ויקרא-שמיני

הנושא: כח הדיבור

"קול תהיה בך לשון הדבור הנשגב... שבו תגיד השפת הדיבור"

384 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת שמות

הנושא: נשים במאי זכיון

"אשר יצאנו מצרים ואתה אשכנזי... לא נדרש כי היא תמנע את בניה חרות אבל תשפיע עד כי יצאנו את לימוד החרות- שאין לו תחליף"

385 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת ויקרא-פקודי

הנושא: בלבי טעם אבנה

"חובת על כל אחד ואחד לחפש, לבקש, ולמצוא טעם בהתקבנות לך, לבנות מקום בליבו כפי שדוקי"ה והנהיגה ידו בו בית..."

323 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת אמר

הנושא: חיים שאש בהם

שי התגלגלות כעבודת השם- ולא תבכה אף ימינו."

324 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת מלך

הנושא: מזוות אחת

לראות טוב אוהב ימים

325 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת ויקרא-פקודי

הנושא: בלבי אשך יורן

"לא תסור ימי ושתאל" עיני אשך יורן"

364 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת ויקרא-פקודי

הנושא: בני שמים

"חץ מיראת שמים" בני עמים

365 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת יחזקאל-פרשת שמיני

הנושא: זכר לחצות

"אשר תאמרו בלבבכם וואו פועל ועושה ריזים ע"מ"

370 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת ויקרא-פקודי

הנושא: מושפעת

"ודד ביומם אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר דעה ותבנית"

366 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת שמות-שמיני

הנושא: מעט מן האור

"כל אשר זורה את הרקשך וכבר נצמד הוא מוצא שאין לשקף... שליטה עליך"

367 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת בא-שמיני

הנושא: בחורה לשרשים

"דע מאין באר יראון אהרן יואקן ולפני מי אתה עתה"

371 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת תולדות-שמיני

הנושא: רגע מול צנח

"יש קונה עולמו בשעה אחת..."

368 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת שמות-שמיני

הנושא: כל השמות

"אף פעם לא מאוחר לרפוף לכה שיכולת להיות"

369 עטרת (תק"פ)

כספמא דעמא

עלי אופק

פרשת תולדות-שמיני

הנושא: כחה על שמה

עצבות געניגת קפידה פיתחת עיניים בעיניך והרעמוחה בכוחה לשב חומות"

372 עטרת (תק"פ)

הילולים

מדור לאיחולים

לצוות הסמינר המסור שלנו-
תודה על השקעה בלילות ובימים
על מסירות אין סופית ודאגה.
בזכותכם הרגשנו פה בית...
אוהבות ומעריכות-
כל בנות הסמינר.

למעוררות המתקוות שלנו-
תודה שהערתן אותנו במסירות ובנחישות,
בזכותכן קמנו לסעודה.
סליחה שלפעמים חטפתן כריות בפרצוף,
היינו פשוט עייפות...
מעריכות-
כל בנות הסמינר
(אלו שעוד לא קמו כשבאתן...)

לכיתה בו האלופות !
נהייתי המון אתכן, למדתי מכל אחת
אני כבר מתגעגעת לכיתה שלנו
אני מאחלת לכל אחת בהצלחה ליציאה לחיים
שנצליח לקיים ולהשתמש בכל מה שרכשנו
אני רוצה לבקש סליחה אם קרה טעויות
בנוכחות
אוהבת ומעריכה
הודיה שמחה

חבצלות מדהימות!
תודה על השנה בדירה, על כל הימים
היפים ביחד...
אתם באמת בנות עליה איכותיות
מלאות בתוכן ומידות טובות וכל יום
אתכן היה זכות!
נתגעגע...
רחל

להודיה ה. היקרה מאוד-
מזל טוב ליום הולדתך ה-20,
תמשיכי לצמוח עד אינסוף.
שתמצאי מהר את הזיווג שלך וכבר לא תהיי
אי זוגית.
אוהבות אותך מיליון
ומעריכות המון-
המתמטיקאיות שלך.

מתמטיקה שלי-
אולי נשלח קו"ח גם ל-
משרד הבריאות (נבודד איקסים...)
או למשטרה (נחקור פונקציות),
למשרת שדכנות (נתאים בין ה X ל-Y),
פסיכולוגיה (אלופות בהכלה),
או גישור (יחסים מכל סוג...)
גם להיות מורה זה אופציה, בהחלט...
המון הצלחות,

אוהבת
הודיה ה.

דירה 10 צדיקות שלנו!
הגיע השנה לסיימה.
לא להאמין שעברה שנה, עברנו מסע.
כל אחת עשתה פה דרך!
תמיד הייתם ותהיו עשר שלנו בלב!
בהצלחה בהמשך מתפללות ופה תמיד !
לא יודעות איך נסתדר בלעדיכן,
קולטות פתאום כמה אתן משמעותיות לנו.
אוהבות ומתגעגעות מעכשיו-
יהודית ואפרת

Les françaises
Ça y est les vacances commencent
Profitez à fond !
Vous allez me manquez
Behatslaha pour la suite
Je pense à vous
Odaya Simha

שוגה שלנו-
תודה על שנה מדהימה,
על הכלה, אכפתיות ודאגה.
בזכותך היה הכי טוב שיכול להיות
אוהבות ומעריכות
באג 404 שלך...

היילולים

מדור לאיחולים

לכלות שלנו (וואו, כמה....)
המון-המון מזל טוב,
שמחות ומאשרות בשבילכן....
אוהבות מליונים-
שנה ב

להודיה ה. שלנו היקרה-
המון מזל טוב ליום הולדתך.
בלעדייך באמת היינו באג.
אוהבות מאוד-
משפחת 404 שלך.

דניאלה היקרה-
תודה על כל המסירות לעלי אופק,
בזכותך כל שבת היה לנו עיתון מושקע ויפה.
והכל ברוגע ועם חיוך.
תודה על הכל,
מעריכות-
צוות העיתון
וכל בנות הסמינר.

לכל צוות עלי אופק.
רק להגיד תודה ענקית על כל השנה הזו.
על מסירות לא רגילה,
על עשייה עד השעות
המאוד מוקדמות של הבוקר.
על תפילות שזכינו להתפלל בנץ-
מסתבר שיש בזה גם יתרונות...
תודה לכל העוסקות במלאכה
בהתנדבות מלאה ובשמחה עצומה.
תודה לכל מי שפעלה- בעיקר מאחורי
הקלעים
ובשקט ניהלה וארגנה.
ותודה לבורא עולם שזיכני להכיר
צוות כזה מיוחד!
מעריכה מלא ולא מפסיקה ללמוד-
דניאלה

שרה לאה שלנו-
הייתה הצגה פשוט מדהימה.
החכמנו ולקחנו צידה.
המשיכי לעשות חיל...
אוהבות ומעריכות-
כל בנות הסמינר.
ולכל הדרמתיות האלוכות-
אין כמוכן,
הבטן עוד כואבת מהצחוק...

Queridas Latinas!

¡Gracias por todo!
Las voy a extranar!
Las quiero mucho

Tehila Perets

רינה אחותינו-
המון המון מזל טוב
סוף סוף נציגה מהחדר האחרון...
שמחות בשבילו שזכה בך...
אוהבות מליונים-
5 שלך (פ"ב)
(הנשואות מצטרפות מרחוק...)

404 מתוקות שלי-
היה פשוט כיף איתכן
(יומיים רצופים- אין על הזרימה
שלכן!!!)
תודה שלא שכחתן אותי למרות
שממש ביקשתי...
אתגעגע אליכן, אוהבת המון-
הודיה ה.

לואי יקרה-
המון מזל טוב.
שמחות ומתרגשות בשבילך,
ומאחלות לך את כל הטוב שבעולם.
מקוות בשבילו שהוא יודע במי הוא זכה.
אוהבות המון-
דירת ימשש פ"ב

לך בני

עליזה (לנדסמן) מילר רחלי (למדן) היימוביץ'

הלכת בני
הליכתך מגלה
את ששמעת,

לך בני
כי פנה יומך
תמו לימודיך,

הלכת בני
מעשיך מעידים
את שחיפשת,

לך בני
וזה התם
יבוא תחתיך,

הלכת בני
ולוואי תתמיד
והצלחת.

לך בני
ואל תותיר פה
אוצרותיך.

וכאשר תקום מן הספר
תחפש באשר למדת
אם יש בו איזה דבר
אשר תוכל לקיימו
(אגרת הרמב"ן)

